

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Ceban Ghenadie și de către avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului Ceban Ghenadie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Ceban Ghenadie Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxx, s. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.08.2016 – 17.03.2017 (prima instanță);
2. 14.04.2017 – 03.10.2017 (instanța de apel);
3. 28.12.2017 – 27.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 17 martie 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Ceban Ghenadie pe învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că fapta persoanei constituie o contravenție.

La fel, prin sentință Ceban Ghenadie a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1), 78 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Ceban Ghenadie pe art. 69 alin. (1), 78 alin. (1) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

S-a dispus încasarea de la Ceban Ghenadie în bugetul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 114 lei.

Corpurile delictive, telefonul mobil de model „Samsung” și halatul bărbătesc s-a dispus de a fi păstrate în continuare la proprietarul Copancean Andrei, un maiou de culoare roșie, care se păstrează în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă, s-a dispus ca la intrarea sentinței în vigoare, să fie restituite proprietarului Ceban

Ghenadie, o bătă de lemn, care se păstra în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă, s-a dispus ca la intrarea în vigoare a sentinței să fie nimicită.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Ceban Ghenadie a fost învinuit că, la 10.05.2016, în jurul orei 21:05, a mers la domiciliul colaboratorului de poliție Copancean Andrei, amplasat pe xxxxxxxx, unde colaboratorul de poliție Copancean Andrei, cu scopul curmării acțiunilor ilegale ale lui Ceban Ghenadie a ieșit în stradă, unde a fost amenințat de către ultimul cu răfuială fizică, cu moartea, cu nimicirea bunurilor sale și ale mamei sale Copancean Maria, acțiuni care au fost îndreptate în scopul sistării activității de serviciu.

Ceban Ghenadie, continuându-și acțiunile ilegale față de colaboratorul de poliție Copancean Andrei, urmărind scopul sistării activității de serviciu a ultimului, a încercat să aplice o lovitură cu o bătă din lemn în regiunea corpului colaboratorului poliției Copancean Andrei, însă ultimul s-a apărat și a smuls bătă din mâinile lui Ceban Ghenadie și a aruncat-o la pământ.

Tot Ceban Ghenadie, a fost învinuit că, în continuare a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate, exprimată prin lovituri cu pumnii și picioarele asupra corpului colaboratorului poliției Copancean Andrei, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată și asupra mamei acestuia Copancean Maria, aplicându-i o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului. În rezultatul maltratării de către Ceban Ghenadie, colaboratorului poliției Copancean Andrei i-a fost deteriorată haina de pe el și telefonul mobil de model „Samsung”.

Prima instanță a indicat că Ceban Ghenadie a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal.

2.1. Prin aceeași sentință, prima instanță a conchis că faptele lui Ceban Ghenadie constituie contravenții dar nu infracțiunile prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, și astfel a constatat că Ceban Ghenadie, la 10.05.2016, în jurul orei 21:05, a mers la domiciliul colaboratorului de poliție Copancean Andrei, amplasat pe xxxxxxxxxxxxxx, unde colaboratorul de poliție Copancean Andrei a fost amenințat de către ultimul cu răfuială fizică, cu moartea, cu nimicirea bunurilor sale și ale mamei sale Copancean Maria, fiind totodată numiți cu cuvinte injurioase.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni a lui Ceban Ghenadie în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional – injuria adusă în public, vorbele sau faptele care înjosesc onoarea și demnitatea persoanei.

2.2. La fel, prima instanță a constatat că tot Ceban Ghenadie, continuându-și acțiunile ilegale față de colaboratorul de poliție Copancean Andrei, a încercat să

aplice o lovitură cu o bătă din lemn în regiunea corpului colaboratorului poliției Copancean Andrei, însă ultimul s-a apărat și a smuls bătă din mâinile lui Ceban Ghenadie și a aruncat-o la pământ. Ulterior, Ceban Ghenadie în continuare a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate, exprimată prin lovituri cu pumnii și picioarele asupra corpului colaboratorului poliției Copancean Andrei, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată și asupra mamei acestuia Copancean Maria, aplicându-i o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului. În rezultatul maltratării de către Ceban Ghenadie, colaboratorului poliției Copancean Andrei i-a fost deteriorată haina și telefonul mobil de model „Samsung”.

Prima instanță a calificat aceste acțiuni ale lui Ceban Ghenadie în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, - maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Ghenadie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, de un an închisoare, în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, de un an închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 2 ani, conform art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- în acțiunile lui Ceban Ghenadie sunt prezente elementele infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal, dar nu elementele contravenției prevăzute de art. 78 Cod contravențional, calificarea instanței nu este fondată, și probele care au fost acumulate și examinate în cadrul cercetării judecătorești au confirmat faptul că acțiunile lui Ceban Ghenadie au fost corect calificate de către acuzare;

- Copancean Andrei a procedat conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, el a primit indicația de la șeful său, nemijlocit a reacționat prin apel telefonic pentru a curma careva acțiuni ilegale a lui Ceban Ghenadie, cerându-i ultimului să înceteze apelurile telefonice efectuate șefului fermei de porcine, prin care îl amenința. Contrar cerințelor legale a colaboratorului de poliție, Ceban Ghenadie a devenit mai agresiv amenințându-l pe Copancean Andrei și mama acestuia cu violența fizică. Totodată, potrivit acestor prevederi, Copancen Andrei, în exercițiul funcției sale, primind indicația de la superiorul său și constatând că, acțiunile lui

Ceban Ghenadie sunt ilegale, a cerut de la ultimul încetarea acțiunilor respective, la ce inculpatul Ceban Ghenadie nu s-a supus;

- reieșind din declarațiile părților vătămate și probele acumulate în cadrul ședințelor de judecată, rezultă că Ceban Ghenadie a aplicat violența fizică nepericuloasă nu numai în privința lui Copancean Andrei, dar și în privința mamei acestuia Copancean Maria, fiind confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, Ceban Ghenadie venind la domiciliu cu o bătă din lemn a avut intenția din start sa aplice violența fizică în privința colaboratorului de poliție, dar nu de a se apăra de acesta sau de careva acțiuni ilegale a polițistului. Faptul dat se confirmă prin convorbirea telefonică care a avut loc înainte de venirea lui Ceban Ghenadie la domiciliul lui Copancean Andrei, în cadrul căreia au fost amenințați cu răfuiala fizică el și mama lui. În urma acțiunilor violente au fost deteriorate bunuri materiale ce aparțin colaboratorului de poliție;

- vinovăția inculpatului Ceban Ghenadie este dovedită prin probe administrate de către partea acuzării, examinate în cadrul cercetării judecătorești.

3.2. Avocatul Grajdan Iulian în numele părților vătămate Copancean Andrei și Copancean Maria, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului Ceban Ghenadie în baza art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 3 ani închisoare.

În argumentarea apelului s-a invocat că:

- prima instanță nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și a adoptat o soluție greșită privind încetarea procesului penal pe învinuirea lui Ceban Ghenadie de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în legătură cu aceea că, fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și anume latura subiectivă. De asemenea, prima instanță greșit a încadrat acțiunile lui Ceban Ghenadie ca fiind contravențiile prevăzute de art. 69 alin. (1), 78 alin. (1) Cod contravențional. Această concluzie este necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată;

- partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului și probe care cu certitudine demonstrează că fapta imputată lui Ceban Ghenadie întrunește elemente constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

- conflictul care a avut loc între Copancean Andrei și Ceban Ghenadie a avut loc anume în legătură cu atribuțiile de serviciu a lui Copancean Andrei. Ceban Ghenadie cunoștea despre faptul că Copancean Andrei este colaborator de poliție, și în seara zilei de 10.05.2016 a mers la domiciliul acestuia, unde l-a amenințat cu moartea, cu nimicirea bunurilor lui Copancean Andrei și ale mamei sale, având

scop direct sistarea activității părții vătămate, în vederea clarificării situației unde Scripnic Iurie a fost amenințat și înjurat de către Ceban Ghenadie;

- inculpatul Ceban Ghenadie nu și-a recunoscut vinovăția în cele incriminate lui, încercând să ducă instanța în eroare prin declarațiile sale, pentru a evita pedeapsa cuvenită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Grajdan Iulian în numele părților vătămate, ca fiind depus tardiv.

La fel, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată total sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Ghenadie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea în baza acestor articole a pedepsei a câte 1 an închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Ceban Ghenadie pedeapsa definitivă de 1 an 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În privința corpurilor delictive, un maiou de culoare roșie care se păstrează în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă, s-a dispus a fi restituit proprietarului Ceban Ghenadie, iar telefonul mobil de model „Samsung” și halatul bărbătesc s-a dispus să fie lăsate cu drept de proprietate lui Copancean Andrei, bâta de lemn care se păstrează în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă s-a dispus a fi nimicite.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Ceban Ghenadie, la 10.05.2016, în jurul orei 21:05, a mers la domiciliul colaboratorului de poliție Copancean Andrei, amplasat pe str. xxxxxx, unde colaboratorul de poliție Copancean Andrei, cu scopul curmării acțiunilor ilegale ale lui Ceban Ghenadie a ieșit în stradă, unde a fost amenințat de către ultimul cu răfuiala fizică, cu moartea, cu nimicirea bunurilor sale și ale mamei sale Copancean Maria, acțiuni care au fost îndreptate în scopul sistării activității de serviciu.

Tot Ceban Ghenadie, continuându-și acțiunile ilegale față de colaboratorul de poliție Copancean Andrei, urmărind scopul sistării activității de serviciu a ultimului, a încercat să aplice o lovitură cu o bătă din lemn în regiunea corpului colaboratorului de poliție Copancean Andrei, însă ultimul s-a apărat și a smuls bâta din mâinile lui Ceban Ghenadie și a aruncat-o la pământ.

Instanța de apel a mai conchis că Ceban Ghenadie, este învinuit pentru faptul că în continuare a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate, exprimată prin lovituri cu pumnii și picioarele asupra corpului colaboratorului poliției Copancean Andrei, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată și asupra mamei acestuia Copancean Maria, aplicându-i o

lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului. În rezultatul maltratării de către Ceban Ghenadie a colaboratorului de poliție Copancean Andrei, ultimului i-a fost deteriorată haina și telefonul mobil de model „Samsung”.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Ceban Ghenadie în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, - amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care îl amenință, și în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere și a rudelor ei apropiate și nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu.

Astfel, instanța de apel a conchis analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, că acțiunile inculpatului Ceban Ghenadie au fost corect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 349 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar ulterior, greșit au fost recalificate de către prima instanță în baza art. 69 alin. (1) și art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Ceban Ghenadie nu-și recunoaște vinovăția, aceasta se demonstrează prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile din prima instanță și din instanța de apel a părților vătămate Copancean Andrei, Copancean Maria;
- declarațiile din prima instanță a martorilor Burlacu Vladimir, Pavlicenco Zinaida, Nițelea Boris, Burlacu Maria;
- procesul-verbal de ridicare din 10.05.2016, în cadrul căruia au fost ridicate telefonul mobil și un halat de la colaboratorul poliției Copancean Andrei, care i-au fost deteriorate de Ceban Ghenadie (f.d. 12-15);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.05.2016, efectuat pe xxxxxx, r-ul Ștefan Vodă, în urma căruia au fost ridicate o bătă din lemn și un maiou de culoare roșie ce aparțin lui Ceban Ghenadie (f.d. 18-22);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, prin care s-a emis concluzia că: 1. în bază examinării medico-legale a lui Copancean Andrei, a.n. 1987 s-a depistat o echimoză a toracelui pe dreapta; excoriații multiple a articulațiilor genunchilor bilateral; care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin lovire a unor obiecte dur contondente, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată. 2. Luând în considerare mecanismul de formare și localizarea leziunilor corporale (echimoza pe torace) se exclude

formarea lor de la căderea liberă a corpului din poziția verticală și lovire de aceasta (f.d. 37 - 38);

Instanța de apel a relatat că prima instanță eronat și pripit a ajuns la concluzia că prin toate probele prezentate și cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, acuzarea nu a dovedit realizarea laturii subiective ale infracțiunilor incriminate inculpatului Ceban Ghenadie, ce s-au manifestat prin amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care îl amenință precum și comiterii de către Ceban Ghenadie a infracțiunii de aplicare a violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere și a rudelor ei apropiate și nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu, iar instanța de apel a reținut că de către acuzare au fost prezentate și administrate probe directe, pertinente și concludente, în coroborare cu alte probe, care demonstrează nemijlocit vinovăția lui Ceban Ghenadie.

În aceeași ordine de idei, s-a atestat că în sentința atacată prima instanță neîntemeiat a respins probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptelor prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului Ceban Ghenadie, și greșit a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal pe motiv că faptele ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, ci constituie fapte contravenționale, fiind încetat procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului precum că acesta n-ar fi comis faptele infracționale, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpatul Ceban Ghenadie în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de apel cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii menționate supra are caracter multiplu: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere și persoanele care își îndeplinesc datoria obștească; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei ori la integritatea, substanța și potențialul de utilizare a bunurilor.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 349 Cod penal, îl reprezintă corpul victimei sau bunurile aparținând victimei.

De asemenea, instanța de apel a notat că în speță, prin acțiunile inculpatului Ceban Ghenadie s-au periclitat în principal relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere, iar în plan secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei.

Victimă a infracțiunii în cauză este după caz: persoana cu funcție de răspundere sau rudele ei apropiate, persoana care își îndeplinește datoria obștească sau rudele ei apropiate.

În acest context, instanța de apel a reținut că partea vătămată Copancean Andrei este persoană cu funcție de răspundere. Or, acesta la momentul comiterii infracțiunii de către inculpatul Ceban Ghenadie, activa în calitate de OSS al SP nr. 2 Olănești al Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă. Partea vătămată Copancean Maria fiind rudă apropiată a persoanei cu funcție de răspundere, adică mama părții vătămate Copancean Andrei.

Totodată, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului a fost probată în ședința de judecată prin declarațiile părților vătămate Copancean Andrei și Copancean Maria, date atât la faza urmăririi penale, în prima instanță cât și în instanța de apel și declarațiile martorilor Burlacu Vladimir, Pavlicenco Zinaida, Nițlea Boris, Burlacu Maria, de la faza urmăririi penale și în prima instanță, prin care s-a confirmat că Ceban Ghenadie a aplicat violență fizică nepericuloasă nu numai în privința lui Copancean Andrei dar și în privința mamei acestuia Copancean Maria, fapt confirmat și prin raportul de expertiza medico-legală nr. 077 din 11.05.2016.

Mai mult, instanța de apel a atestat că acțiunile violente ale lui Ceban Ghenadie au fost intenționate atât în privința lui Copancean Andrei, cât și în privința mamei acestuia, or acesta venind la domiciliu cu o bătă din lemn a avut intenția din start să aplice violența fizică în privința colaboratorului de poliție, dar nu de a se apăra de acesta sau de careva acțiuni ilegale a polițistului. Instanța de apel a notat că faptul dat se confirmă prin convorbirea telefonică, care a avut loc înainte de venirea lui Ceban Ghenadie la domiciliul lui Copancean Andrei, în cadrul căreia acesta și mama lui au fost amenințați cu răfuiala fizică. În contextul celor expuse s-a mai constatat că, în urma acțiunilor violente ale lui Ceban Ghenadie au fost deteriorate bunuri materiale ce aparțin colaboratorului de poliție.

În aceeași ordine de idei, s-a reținut drept nefondată concluzia primei instanțe precum că în speță nu sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 349 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, dat fiind faptul că o condiție obligatorie este săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității de serviciu ori al schimbării caracterului ei în interesul

celui care amenință sau a altei persoane, instanța de judecată constatând că învinuirea adusă inculpatului în rechizitoriu urma să conțină date concrete despre activitatea Ofițerului Superior de sector al SP nr. 2 Olănești al Inspectoratului de poliție Ștefan Vodă, Copancean Andrei, care urma a fi sistată în urma acțiunilor inculpatului ori să fie indicat cum ar fi fost tentată schimbarea caracterului ei în interesul celui care aplică violența, instanța de apel concluzionând că potrivit materialelor cauzei penale și probelor acumulate și cercetate în instanța de apel, s-a constatat că Copancean Andrei activează în calitate de OSS al SP nr. 2 Olănești al Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă. Pe data de 10.05.2016, seara, era acasă și a fost telefonat de către șeful său Zagoreț Ion. El i-a spus că Ceban Ghenadie îl sună pe șeful fermei Iurie, pe care îl amenință și îl numește cu cuvinte necenzurate. El i-a sunat lui Ceban Ghenadie și i-a spus să se liniștească și dacă are careva pretenții să vină a doua zi la primărie.

În același context, instanța de apel a considerat întemeiat argumentul procurorului potrivit căruia, Copancean Andrei a procedat conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, adică el a primit indicația de la șeful său nemijlocit a reacționat prin apel telefonic pentru a curma careva acțiuni ilegale a lui Ceban Ghenadie, cerându-i ultimului să înceteze apelurile telefonice efectuate în adresa șefulului fermei de porcine, prin care îl amenința. Necătând la cerințele legale a colaboratorului de poliție, Ceban Ghenadie a devenit mai agresiv, amenințându-l pe Copancean Andrei și mama acestuia cu violență fizică.

Totodată, instanța de apel a precizat că însuși inculpatul Ceban Ghenadie în ședința de judecată a recunoscut că a început să se întindă cu partea vătămată Copancean Andrei, adică i-a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate părții vătămate și a deteriorat haina părții vătămate. La fel, aplicarea forței fizice de către inculpatul Ceban Ghenadie a rezultat și din concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 077 din 11.05.2016, prin care s-a constatat cauzarea unei vătămări corporale neînsemnate părții vătămate Copancean Andrei.

Instanța de apel a mai menționat că infracțiunile prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal, au un caracter formal.

Subsidiar, s-a relatat că latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă manifestată prin faptul că inculpatul Ceban Ghenadie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

În acest sens, instanța de apel a respins concluziile primei instanțe, precum că în speță nu este prezentă latura subiectivă a componentei de infracțiune incriminată inculpatului, or acest fapt rezultă din totalitatea mijloacelor de probă examinate și verificate în ședința de judecată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că în acest caz scopul infracțiunii este unul special și anume: a) scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere; b) scopul schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere în interesul celui care amenință sau al altei persoane.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Ceban Ghenadie de amenințare cu răfuială fizică, cu moartea, cu nimicirea bunurilor lui Copancean Andrei și ale mamei sale, de aplicare a violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de colaboratorul de poliție, soldată cu vătămarea corporală neînsemnată pentru viața sau sănătatea colaboratorului de poliție, cu deteriorarea hainei acestuia au fost efectuate cu scopul sistării activității de serviciu a părții vătămate.

În privința cererii de apel depuse de avocat în numele părților vătămate, instanța de apel a conchis că nu a fost solicitată repunerea în termen a cererii de apel, deși a fost depus cu întârziere.

Instanța de apel a indicat că conform recipisei anexate la materialele dosarului sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 17 martie 2017 a fost primită sub semnătură de către părțile vătămate Copancean Andrei și Copancean Maria la data de 17 martie 2017 (f.d. 145).

Totodată, s-a atestat că conform materialelor cauzei penale și a ștampilei aplicate de cancelaria Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, cererea de apel a avocatului în numele părților vătămate, a fost depusă la 10 aprilie 2017 și a fost înregistrată la 10 aprilie 2017 cu numărul de intrare 3445 (f.d. 153-155), adică după 24 de zile, fiind depășit astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel, fără a fi probat că acesta ar fi fost depus la poștă mai devreme.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a notat că ține cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, și de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunilor, de persoana inculpatului Ceban Ghenadie, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Subsidiar, s-a indicat că la individualizarea pedepsei, în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, s-a luat în considerare că inculpatul Ceban Ghenadie a comis infracțiuni din categoria celor ușoare și mai puțin grave, cu scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, personalitatea celui vinovat, anterior nejudecat, s-a eschivat de la examinarea cauzei în instanța de apel, fiind anunțat în căutare, neangajat în câmpul muncii, are un copil minor la întreținere, nu a conștientizat gravitatea infracțiunilor săvârșite, și că pedeapsa penală are scopul de

restabilire a echității sociale, corectarea condamnăților, cât și a altor persoane. Astfel, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Ceban Ghenadie este posibilă doar cu izolarea de societate, cu stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate.

La fel, în temeiul art. 162 Cod de procedură penală, instanța de apel a soluționat chestiunea cu privire la corpurile delictive și a considerat necesar ca: un maiou de culoare roșie care se păstrează în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă să fie restituit proprietarului Ceban Ghenadie; telefonul mobil de model „Samsung” și halatul bărbătesc să fie lăsat cu drept de proprietate lui Copancean Andrei, bâta de lemn care se păstrează în camera de păstrare a IP Ștefan Vodă să fie nimicită.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Ceban Ghenadie, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, încălcarea art. 6 §1, 13 CEDO și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând în argumentare că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția prin ce instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- din materialele cauzei penale, rezultă că instanța de apel a dat o nouă interpretare a probelor, adică și-a întemeiat soluția pe baza probelor examinate de prima instanță. Totodată, din procesul verbal al ședinței de judecată, rezultă, că inculpatul, martorii nu au fost cercetați în ordinea și potrivit modului stabilit pentru prima instanță;

- instanța de apel unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar, concluzionând pripit că acestea confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fără a cerceta minuțios probele acumulate în prima instanță;

- deoarece declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță sunt contradictorii, instanța de apel urma să audieze persoanele care le-au depus conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității;

- instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele cercetate de către prima instanță, dar s-a expus în mod general;

- deși instanța de apel a dat o apreciere a elementelor constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal, aceasta

este o apreciere declarativă, nu conține probe ce ar confirma prezența laturii obiective și laturii subiective a componenței de infracțiuni imputate prevăzute de art. 349 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

- probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Ceban Ghenadie în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

- instanța de apel, în situația în care acuzatorul de stat a solicitat numirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de 2 ani, urma să-și motiveze convingător de ce a mărit volumul pedepsei solicitate de către acuzatorul de stat;

- în calitate de viciu fundamental se invocă încălcarea art. 6 (1) CEDO combinat cu art. 13 din Convenția Europeană și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, care garantează accesul liber la justiție;

- prin neexpunerea, necercetarea și neanalizarea tuturor probelor administrate, în coroborare cu celelalte probe, invocând în dispozitivul deciziei niște soluții lipsite de un suport legal, neargumentate în fapt și în drept în descriptivul acestei hotărâri, instanța nu a soluționat în fond cauza penală în privința lui Ceban Ghenadie, fapte ce constituie erori grave de drept.

6.2. Avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului Ceban Ghenadie, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- cauza penală în ordine de apel a fost examinată în lipsa inculpatului, pe motiv că acesta se află peste hotarele Republicii Moldova, unde are un loc stabil de muncă. Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată inculpatului la 02.01.2018, fiind primită de mama acestuia la 04.01.2018, din care motiv recursul este depus în termen;

- instanța de apel a interpretat eronat și greșit circumstanțele cauzei penale, nefiind luate în considerare circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a cauzei;

- reieșind din faptul că OOS al PP, s. Olănești, Copancean Andrei, la momentul conflictului era în afara activității de serviciu, nu se afla la îndeplinirea datoriei obștești, și cu atât mai mult nu participa la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, astfel conflictul cu inculpatul Ceban Ghenadie nu a depășit limitele contravenției prevăzute de art. 78 Cod contravențional.

7. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, recursul declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul declarat de avocatul Cotovici Eugeniu ca fiind declarat peste termen.

În privința recursului ordinar de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, că instanța de apel rejudecând cauza just a constatat circumstanțele de drept și de fapt, și corect a încadrat acțiunile făptuitorului, precum și că instanța în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă, pronunțându-se concomitent asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Totodată, menționează că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului, indică că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 03.10.2017, fiind comunicat inculpatului și avocatului său că decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la 02.11.2017 (f.d. 207), când și a fost pronunțată integral hotărârea instanței de apel, însă în lipsa inculpatului și avocatului, care deși cunoșteau data pronunțării deciziei motivate, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării (f.d. 207).

Astfel, consideră că în aceste circumstanțe termenul de declarare a recursului a expirat la 02.12.2017, iar recursul ordinar a fost depus de avocatul Cotovici Eugeniu la 07.02.2018 (f.d. 241), adică peste termenul stabilit de lege.

8. Judecând recursul ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Ceban Ghenadie, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile din art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (2), 6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prin ce instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică*

greșită”, precum și încălcarea art. 6 §1, 13 CEDO, art. 20 din Constituția Republicii Moldova, care garantează dreptul de acces liber la justiție.

În urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel, constată că deși instanța de apel face referire în partea descriptivă a deciziei sale (f.d. 216-218), la declarațiile martorilor și probele materiale examinate de prima instanță, ulterior întemeindu-și concluziile din decizie pe aceste probe, cum ar fi: *„declarațiile martorilor Burlacu Vladimir, Pavlicenco Zinaida, Niștea Boris, Burlacu Maria”*, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 188-189, 196-199, 202-207), se atestă că lipsesc careva consemnări care ar confirma că aceste probe cercetate de prima instanță ar fi fost verificate de către instanța de apel în ședința de judecată, fapt ce contravine cerințelor stipulate în art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, în care se stipulează că: *„instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal”*, ce evident nu a fost respectat de instanța de apel în speța dată.

Totodată, la caz, Colegiul penal lărgit atestă, că prin decizia sa, instanța de apel a casat sentința primei instanțe de încetare a procesului penal în privința lui Ceban Ghenadei, a rejudecat cauza și a pronunțat **o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță**, de condamnare a inculpatului Ceban Ghenadie pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal.

Astfel, la adoptarea și întocmirea deciziei instanței de apel, erau aplicabile cerințele de conținut stipulate în art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în privința părții descriptive a sentințelor de condamnare, ce prevăd că: *„Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii”*.

Coraportând aceste prevederi legale, cu conținutul părții descriptive a deciziei instanței de apel (f.d. 215), Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel pe episodul de aplicare a violenței asupra colaboratorului de poliție și mamei acestuia, a utilizat formularea: *„Tot Ceban Ghenadie, este învinuit pentru faptul*

că”, ce este o formulare prevăzută de art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru partea descriptivă a sentințelor de achitare.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel pronunțând o nouă hotărâre de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță nu a descris și constatat fapta criminală săvârșită de inculpat considerată ca fiind dovedită, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

În consecință, în temeiul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, or s-a confirmat incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, cu casarea totală a deciziei instanței de apel contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar declarat de avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul dispozițiilor din art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, se reține că recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală.

Colegiul penal indică că, potrivit art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 al aceluiași Cod, recurs ordinar poate declara și apărătorul, în numele inculpatului.

Apărătorul, este persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuțitului, învinuitului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele neinterzise de lege.

Potrivit materialelor dosarului, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului, care a anexat mandatul din 26.01.2018, fără a fi semnat de către inculpat (f.d. 239).

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că prevederile art. 351 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, stipulează că la numirea cauzei deferite judecării, instanța decide admiterea apărătorului ales de inculpat sau, dacă acesta nu are apărător ales, solicitarea desemnării acestuia de către coordonatorul oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat.

Totodată, în dispoziția art. 361 alin. (1) Cod de procedură penală, este prevăzut că președintele ședinței de judecată anunță numele și prenumele apărătorului și constată dacă inculpatul acceptă asistența juridică a acestui apărător, renunță la el cu schimbarea lui sau singur își va exercita apărarea.

Instanțele de fond, judecând cauza cu participarea părților, înainte de a purcede la cercetarea judecătorească, în partea pregătitoare a ședinței de judecată, verifică în temeiul prevederilor menționate dacă inculpatul este de acord ca un avocat concret să-i reprezinte interesele în instanță.

Prin alte cuvinte, instanța de judecată trebuie în mod obligatoriu să concretizeze dacă inculpatul este de acord ca interesele sale să fie reprezentate de un apărător concret prin consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al ședinței de judecată și să decidă admiterea acestui apărător printr-o încheiere protocolară.

Concomitent cu acordul manifestat de către inculpat în ședința de judecată privind reprezentarea intereselor sale de către un apărător concret și admiterea acestuia de către instanța de judecată, devin aplicabile prevederile art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, potrivit cărora apărătorul care a participat la examinarea cauzei este în drept să atace sentința sau orice altă hotărâre judecătorească în cauza respectivă.

Prin urmare, reieșind din conținutul normei nominalizate supra, se conchide că apărătorul admis să reprezinte interesele inculpatului în prima instanță va fi în

drept să conteste cu apel sentința, iar apărătorul ales și admis în instanța de apel va fi în drept să conteste cu recurs ordinar decizia instanței de apel.

Pe de altă parte, în ipoteza în care inculpatul își alege un alt apărător, decât cel care a participat în apel, pentru a-i reprezenta interesele în instanța de recurs, este necesar consimțământul lui expres, adică este aplicabilă aceeași regulă prescrisă pentru prima instanță și instanța de apel în dispoziția art. 361 alin. (1) Cod de procedură penală, în ceea ce privește consimțământul inculpatului la reprezentarea în judecată de către un avocat concret. Prin alte cuvinte, această reglementare legală rămâne valabilă și pentru instanța de recurs.

La caz, se reține că inculpatul Ceban Ghenadie a fost asistat în instanța de apel de către avocatul Popescu Ion în temeiul deciziei Coordonatorului Oficiului Teritorial Chișinău a Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, mandatul din 05.06.2017 (f.d. 165).

Totodată, se atestă că avocatul Cotovici Eugeniu a reprezentat interesele inculpatului Ceban Ghenadie doar la fazele urmăririi penale și de judecare a cauzei în prima instanță.

În același context, este necesar de menționat că în corespundere cu prevederile art. 432 alin. (1), în coroborare cu art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu și judecă recursul declarat în procedura scrisă, adică fără citarea părților. Prin urmare, **instanța de recurs este în imposibilitate de a constata prin audierea inculpatului dacă ultimul acceptă să fie reprezentat de către apărătorul care a declarat recurs ordinar în numele său.**

La acest capitol, este necesar de menționat că modalitatea de confirmare a împuternicirilor oferite de către inculpat apărătorului său, este reglementată de către legiuitor în dispoziția art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că avocatul ales poate fi admis în procesul penal în calitate de apărător la invitația bănuitului, învinuitului, inculpatului, reprezentantului legal al acestuia, precum și la solicitarea altor persoane cu consimțământul persoanelor interesele cărora urmează să le apere.

Din conținutul normei precitate, prin „*invitația inculpatului*” trebuie de înțeles inițiativa acestuia de a-i fi reprezentate interesele în recurs de către un avocat concret, altul decât cel care a participat în apel.

Totodată, în această ordine de idei prin sintagma „*la invitația inculpatului*” se subînțelege și consimțământul acestuia de a-i fi reprezentate interesele în recurs de către un alt avocat ales, întrucât invitația inculpatului adresată unui avocat concret nu poate fi manifestată fără a fi prezent și consimțământul acestuia.

Prin urmare, avocatul care declară recurs împotriva deciziei instanței de apel anexează mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele

expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare.

Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și **semnătura inculpatului** (pct. 6, subpct. 2) lit. a¹), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013).

La fel, se notează că potrivit stipulărilor din art. 68 alin. (5) Cod de procedură penală, apărătorul nu este în drept fără consimțământul persoanei a cărei interese le apără să întreprindă acțiunile prevăzute în dispoziția normei prescise, dacă ele nu sunt expres indicate pe verso mandatului sau, după caz, în procura întocmită la cererea clientului, în modul stabilit de lege. Respectiv, efectuarea de către apărător a cel puțin unei acțiuni prevăzute la art. 68 alin. (5) Cod de procedură penală, va cădea sub sancțiunea nulității, dacă aceasta nu îndeplinește/respectă cerințele menționate mai sus.

În cazurile când se va constata că lipsește semnătura inculpatului de pe verso mandatului, din motive de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.) recurentul trebuie să anexeze la recurs o **cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta sau, după caz, procura în original.**

Pentru a se evita orice confuzie asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare.

Sub acest aspect, la caz se evidențiază faptul că pe partea verso a mandatului depus la materialele cauzei prin care avocatul Cotovici Eugeniu invocă că reprezintă interesele inculpatului Ceban Ghenadie (f.d. 239), lipsește semnătura inculpatului menționat, precum și la materialele cauzei lipsește o cerere scrisă și semnată personal de inculpat, care ar confirma consimțământul lui ca avocatul Cotovici Eugeniu să-i reprezinte interesele în instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că la materialele cauzei lipsesc date confirmative în privința faptului că avocatul Cotovici Eugeniu a fost împuternicit legal pentru a declara recurs ordinar în numele inculpatului Ceban Ghenadie, motiv din care instanța de recurs ordinar consideră că recursul declarat de către acesta este inadmisibil, or nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut stipulate în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

10. În consecință, Colegiul penal lărgit constată că urmează să fie respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului Ceban Ghenadie, și să fie admis recursul ordinar declarat de avocatul

Popescu Ion în numele inculpatului, or s-a confirmat incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, cu casarea totală a deciziei instanței de apel contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Cotovici Eugeniu în numele inculpatului Ceban Ghenadie.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Ceban Ghenadie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Ceban Ghenadie Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Inculpatul **Ceban Ghenadie Xxxxxx** urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat arest preventiv sau pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **29 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie